

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Fra *Fælleslisten* til *Patrioten* - dette navneskifte på det elektroniske månedsskrift er en følge af, at vi midlertidigt har mistet Radio Holger og således mangler et medie, der kan beskrive og tage stilling i kampen mod indvandringen på et mere generelt niveau end skriftet *Fælleslisten*, der hovedsageligt fungerede som et nyhedsbrev for Fælleslisten mod Indvandringen. Det nye elektroniske månedsskrift *Patrioten* skal udvikles til et egentligt Internetmagasin, der vil have et langt bredere sigte end *Fælleslisten*.

Politisk censur i Danmark

Også i Danmark forsøger man at kvæle enhver offentlig omtale af den trussel mod hele samfundet, som de fundamentalistiske muhamedanere udgør.

Det myldrer med fremmede muhamedanere i Danmark, og hvem kan sortere fremtidens terrorister fra - det kan ingen, heller ikke politikere og myndigheder! Men der må ikke advares mod denne situation, man skal med lukkede øjne gå ind i katastrofen, for erkender man faren, så udråbes man til racist og samfundsfjende.

Der er mange tusind fundamentalistiske muhamedanere i landet, og truslen om en muhamedansk terror er stadig mere alvorlig, men man må ikke sige sandheden om dette, for så kan politikerne blive tvunget til at gribe ind, og det vil de ikke. Derfor hader politikerne sandheden om de fremmede muhamedanere, og de undertrykker alle, der forsøger at komme frem med sandheden. Radio Holger sagde sandheden i en udsendelse, og reaktionen på dette var komplet hysterisk. Radio – og TVNævnet blev kaldt ind og lukkede Radio Holger. I nævnets afgørelse om denne lukning står følgende:

»Hvad angår det centrale spørgsmål om, hvorvidt det i sagen omhandlede program tilskynder til had på grund af race, religion eller nationalitet finder Nævnet, at hele udsendelsen har et sådant præg, og at der fremsættes så grove og diskriminerende beskyldninger mod religionen Islam og dens tilhængere, at de mediepolitiske principper overtrædes adskillige gange...Uanset at Radio- og tv-nævnet vurderer, at overtrædelsen er af meget alvorlig karakter, finder Nævnet det dog overvejende betænkeligt at foretage en endelig inddragelse af radioens programtilladelse, hvorfor inddragelsen begrænses til en periode af 3 måneder.«

fortsættes side 3

Årgang 1, Nummer 1

September 2005

Medieløgne

TV2 blev grebet i en løgn, da man offentliggjorde en historie om en bande indvandrere fra København, og det er ikke overraskende, for både DR1 og TV2 har i årevis ført offentligheden bag lyset, når man har talt de fremmedes sag. Disse to licensbetalte elektroniske medier har utallige gange forsøgt at påvirke den officielle fremmedpolitik ved direkte at lyve for offentligheden.

Indhold

De forrykte fra Wien...	2
Politisk censur.....	3-5
Den muhamedanske terror.....	6
Kampen mod ytringsfriheden.....	7
Den homogene nationalstat.....	8-9
Nyheder.....	10
Opfordring.....	11

De forrykte i Wien

Et vist berøgtet jødisk center i Wien har udvist en uhørt fjendtlighed mod Radio Holger, idet centeret har skrevet til det danske Kulturministerium og anmodet ministeriet om at lukke Radio Holger for tid og evighed. Det er det såkaldte Wiesenthal-Center, der har blandet sig i danske forhold, skønt ingen har bedt om dette obscure centers kommentar til sagen om Radio Holgers sendetilladelse. Der er altså tale om en uforkammet indblanding i interne danske forhold fra det jødiske centers side, og man skal slet ikke tro, at den slags styrker jødernes anseelse i Danmark. Når en jødisk organisation bag facaden forsøger at indskrænke danskernes ytringsfrihed, så har det selvsagt to følger, for det første opvækker det en modvilje mod det jødiske center, og for det andet stiller det spørgsmålet om jødernes position i forhold til de europæiske folkeslag. Det er indlysende, at jødernes popularitet helt generelt vil lide under, at jødiske organisationer angriber europæernes ytringsfrihed.

Samtidigt virker det også overordentligt uklogt, når de jødiske organisationer udtrykker ønsket om at begrænse europæernes ytringsfrihed netop af hensyn til muhamedanerne, som det her åbenbart er tilfældet. Tror det jødiske center virkelig, at jøderne får en bedre behandling af muhamedanerne end af europæerne i almindelighed og danskerne i særdeleshed, bare fordi man går muhamedanernes ærinde og hetzer mod de danske patrioter? Hvis man tror dette, så tager man meget fejl, og det ville man vide, hvis man i stedet for at agitere imod europæernes ytringsfrihed begyndte at høre efter, hvad muhamedanerne i Europa egentlig mener om jøderne. Det forekommer altså som om, at Wiesenthal-Centeret gennem sin aktivitet skaber større problemer for jødernes forhold til europæerne end nødvendigt.

Og hvad er så det omtalte Wiesenthal-Center? Det er et propagandacenter og undersøgelsescenter grundlagt af en sindssyg gammel mand, Simon Wiesenthal, der brugte næsten hele sit liv

Tak for radiolukning

Simon Wiesenthals jødiske menneskerettighedscenter udtrykker i et brev til kulturminister Brian Mikkelsen (K) tilfredshed med, at Radio- og tv-nævnet har lukket Radio Holger efter grove opfordringer til at bruge vold mod muslimer i Danmark. Radio Holger og stationens ejer, Kaj Vilhelmsen, har fået forbud mod at sende de næste tre måneder, og Simon Wiesenthal Centret udtrykker håb om, at radiostationen vil blive lukket definitivt. I brevet til kulturministeren skriver organisationen, at »eftersom had er noget, der ikke kan skelnes imellem, så står vi sammen med de muslimske ofre for racisme, ligesom vi forventer af dem, at de vil støtte ofre for antisemitisme i Danmark og andre steder i Europa«. Centret opfordrer den danske regering til »at bruge de nødvendige midler til at sikre, at Radio Holger og enhver efterfølger bliver fjernet fra æteren for altid«. (Ritzau)

Patriotten 20-8-2008

på at fortælle de mest horrible skræk- og løgnehistorier om krigstidens mange massakrer. Og skønt Wiesenthal først blev anset for en nyttig mand af de allierede myndigheder, gik det dog op for de samme myndigheder, at han måtte være skrigende sindssyg, da han fortalte en undrende offentlighed, at han personligt havde set gejser af blod stå op fra massegrave. Noget sådant er naturligvis helt umuligt på grund af naturlovene, og påstanden om dette mærkværdige fænomen fjernede enhver troværdighed fra Simon Wiesenthal. Og den forrykte løgn om gejserne af blod er ikke det eneste sindssyge vrøvl, der gennem de seneste årtier er kommet fra Simon Wiesenthal og Wiesenthal-Centeret i Wien, for dette center har specialiseret sig i at udbrede løgnehistorier, der formodes at kunne tjene jødiske interesser i Europa. Simon Wiesenthal har uddannet sine egne forrykte disciple i centeret, der fører hans løgnehistorier videre. Desværre er det også opfattelsen i Wiesenthal-Centeret, at de jødiske interesser er bedst tjent med, at alle de europæiske patriotiske bestræbelser bliver bekæmpet og svinet til, idet man fejltagtigt i centeret mener at kunne betrykke jødernes position i Europa ved at angribe de europæiske patrioter. Dette er en fatal fejltænkning.

Patrioten. Boks 1848, 2300 København S. Patrioten er et nyt Internetmagasin, der udkommer den første i hver måned. Magasinet beskriver og tager stilling til kampen mod indvandringen. De kan kontakte Patrioten på Internettet www.patrioten.org eller via E-mail: mail@patrioten.org. Hvis De vil støtte Patrioten økonomisk, så kan De sende et beløb til giro: 1-699-7668. Ansvarshavende redaktør Kaj Vilhelmsen.

Politisk censur i Danmark

Og hvad var så den virkelige baggrund for den sag, der førte til en midlertidig inddragelse af Radio Holgers sendetilladelse? Baggrunden var følgende. Den 29. juli svindlede journalisterne fra Danmarks Radio med en udsendelse i Radio Holger, idet man klippede i udsendelsen, så nogle i udsendelsen forekommende sætninger blev indsat i en helt ny sammenhæng. Og ud fra denne nye og falske sammenhæng hævdede man, at Kaj Vilhelmsen i Radio Holger opfordrede til mord på muhamedanerne i Danmark på baggrund af terroraktionerne i England. Men dette er ikke sandt, og havde man bragt Kaj Vilhelmsens udtalelser i den oprindelige udgave fra Radio Holger, så var det helt klart fremgået, at Kaj Vilhelmsen blot udtrykte den mening, at en fremtidig muhamedansk terror i Danmark bør gengældes over for det muhamedanske samfund i Danmark, hvilket jo er rimeligt nok, da en muhamedansk terror i Danmark kun kan iværksættes, hvis terroristerne får aktiv hjælp af det muhamedanske samfund i Danmark. Der var altså i Radio Holger tale om et helt logisk og fornuftigt personligt standpunkt angående konsekvenserne af en muhamedansk terror i Danmark, men dette standpunkt blev helt forvrænget i Danmarks Radio, så det fejlagtigt synes at fremgå, at Kaj Vilhelmsen opfordrede til mord på muhamedanerne i Danmark på baggrund af forhold i England. Det var altså slet ikke tilfældet, det var kun grov manipulation fra Danmarks Radios side.

Danmarks Radio påstod ligeledes, at Kaj Vilhelmsen i Radio Holger skulle have sagt, at alle muhamedanske indvandrere skal dræbes, men det er heller ikke sandt. For Kaj Vilhelmsen nævnte ganske vist, at der kun er to måder at forhindre en fremtidig muhamedansk terror i Danmark på, enten ved at hjemsende muhamedanerne eller ved at slå en betydelig del af de fanatiske muhamedanere ihjel, men så sagde Kaj Vilhelmsen, at vi naturligvis foretrækker den humane løsning med hjemsendelsen. Men eftersætningen om at foretrække den humane løsning skar Danmarks Radio ganske roligt bort, og derved ændrede man på meningen i udsagnet, så dette udsagn fremstod langt mere kontroversielt, end det rent faktisk var. Der er altså tale om ren manipulation, når Danmarks Radio fremsætter sine påstande om

Radio Holger overfor offentligheden, men denne åbenlyse svindel fra DR-journalisternes side er desværre blevet godkendt af den ansvarshavende redaktør for Danmarks Radio, Bent Christensen. Men det nærmer sig det kriminelle at bruge et officielt medie til at udbrede løgne og vildlede offentligheden om et så vigtigt emne, og Bent Christensen er som ansvarshavende redaktør personligt ansvarlig for denne svindel. Man kan altså konstatere, at Danmarks Radios ansvarshavende nyhedsredaktør, Bent Christensen, er en tvivlsom person, der ikke viger tilbage for at godkende udbredelsen af konstruerede løgnehistorier.

En følge af denne foragtelige mediesvindler var et politisk pres på formanden for det centrale Radio- og TVNævn, advokat Christian Scherfig, der allerede på sit feriested i Sydfrankrig fik besked på, at Radio Holger skulle lukkes øjeblikkeligt. Og denne advokat gjorde som hans politiske chefer beordrede og gik i gang med at fratage Radio Holger sendetilladelsen. Radio Holger fik således den 3. august et brev fra det centrale Radio- og TVNævn, og dette brev er en dokumentation for nævnets deltagelse i mediernes forfølgelse af Radio Holger. Brevet skulle være den tynde juridiske fernis over undertrykkelsen af ytringsfriheden ved at skabe forestillingen om en normal sagsbehandling, men en sådan sagsbehandling fandt slet ikke sted. Radio- og TVNævnet anmodede om et kontrolbånd og brugte som begrundelse for dette en artikel i Berlingske Tidende, og hermed forbinder Radio- og TVNævnet sig direkte til den pressehetz, der blev ført mod Radio Holger. Man har altså et offentligt nævn, der agerer efter tilfældige hysteriske avisartikler og ikke efter en konkret viden. Radio- og TVNævnet er således et offentligt nævn, der ikke styres ud fra de fine principper, der står i nævnets papirer men af en flok tilfældige journalister, der gennem deres vilde hetz mod en lokalradio får nævnet til at hoppe og springe. Hvordan kan man overhovedet have respekt for Radio- og TVNævnet? Hvordan kan man have respekt for et offentligt nævn, der ser bort fra ethvert sagligt hensyn, bare for at imødekomme mediefolk og politikere, der fører en vild hetz mod en lokalradio. *Fortsættes side 4*

Politisk censur i Danmark

Men alligevel fik Radio- og TVNævnet et svar, trods det ulovlige og uetiske i nævnets procedure. Og svaret fra Radio Holger var dateret den 9. august og lød således.

Til Radio- og TVNævnet

Idet jeg på Radio Holgers vegne bekræfter modtagelsen af Radio- og TVNævnets brev af den 1. august 2005, skal jeg meddele følgende.

I Radio- og TVNævnets henvendelse blev der, som et forsøg på en forklaring på henvendelsen, refereret til en vedlagt artikel fra Berlingske Tidende den 1. august 2005, hvor en fremmed, en tilfældig udlænding, Kamal Qureshi, kræver Radio Holger lukket, og det fremgår således tydeligt, at Radio- og TVNævnets henvendelse ikke er motiveret af nogen legal forvaltningsmæssig interesse men blot af en tåbelig avisartikel.

I dette tilfælde vil den legale forvaltningsmæssige interesse som bekendt forudsætte en behandling af sagen ved Lokalradionævnet for Københavns Kommune, da Radio- og TVNævnets henvisninger til en påstået ret til indgriben helt uden om den normale procedure er uden mening, da disse henvisninger alle refererer til situationer, der ikke er relevante i den foreliggende sag.

Vi må således på det skarpeste protestere imod, at et offentligt nævn som Radio- og TVNævnet handler alene på baggrund af løse rygter i dagspressen, og vi kan følgelig ikke anerkende det som en lovlig forvaltningshandling, når nævnet på denne baggrund anmoder om et kontrolbånd. En sådan anmodning må naturligvis fremkomme på baggrund af en normal forvaltningsmæssig procedure. Trods dette vil vi alligevel fremsende det ønskede kontrolbånd, skønt nævnet ikke på nogen lovlig måde har krævet det.

At kontrolbåndet så ikke kan fremsendes i den form, som Radio- og TVNævnet har udtrykt ønske om, det er selvsagt en uundgåelig følge af, at Radio- og TVNævnet har suspenderet den normale procedure, og der derfor ikke er tid til at indspille kontrolbåndet i et lettilgængeligt format som CD eller andet. Når nævnet med et så kort varsel indkalder et kontrolbånd, så må næv-

net også acceptere at modtage kontrolbåndet i netop det format, som kontrolbåndet oprindeligt blev indspillet i på Radio Holger.

Og angående henvendelsen fra Radio og TVNævnet, så må vi i øvrigt generelt bemærke følgende.

Radio Holger anerkender ikke Radio- og TVNævnets ret til at bedømme, hvorvidt der den 21. juli i Radio Holger skulle være fremsagt såkaldte racistiske udtalelser, idet bedømmelsen af noget sådant forudsætter en retslig behandling. Radio- og TVNævnet er et offentligt nævn og ingen domstol, og nævnets henvisninger til medielovgivningen ændrer ikke noget ved dette forhold.

Samtidigt må det også påpeges, at de af Radio- og TVNævnet omtalte såkaldte mediepolitiske principper, der er udformet af Lokalradionævnet i Københavns Kommune og som nu påberåbes af Radio- og TVNævnet, må anses for værende helt uden betydning i den foreliggende sag. De mediepolitiske principper begrænser ytringsfriheden for Københavns lokalradioer, og de er dermed grundlovsstridige, idet Lokalradionævnet for København ikke i Grundloven er tillagt nogen form for myndighed til at indskrænke ytringsfriheden.

Det skal afsluttende oplyses, at den i Berlingske Tidende citerede udtalelse, der var vedlagt henvendelsen fra Radio- og TVNævnet, og som i bladet er tillagt Radio Holger, ikke blev bragt af Radio Holger den 21. juli, og at den heller ikke er blevet bragt på andre datoer. Den citerede udtalelse er alene Berlingske Tidendes egen tolkning af en udtalelse i Radio Holger, og Radio Holger står ikke til ansvar for Berlingske Tidendes mere eller mindre korrekte tolkninger. At der er tale om en helt fejlagtig tolkning fra Berlingske Tidendes side kan konstateres via det vedlagte kontrolbånd, og vi må advare Radio- og TVNævnet mod at bruge dagspressens tolkninger som grundlag for en lukning af Radio Holger.

På Radio Holgers vegne.
Kaj Vilhelmsen

Fortsættes side 5

Politisk censur i Danmark

Men svaret fik som ventet ingen betydning, for det var jo allerede blevet besluttet af de herskende, at Radio Holger skulle lukkes. Og det centrale Radio- og TVNævn lukkede Radio Holger helt uden at tage hensyn til Radio Holgers indsigelser. Men den 23. august klagede Radio Holger til Kulturministeriet over den midlertidige inddragelse af sendetilladelsen, idet Kulturministeriet er det ministerium, hvorunder det centrale Radio- og TVNævn opererer. At Kulturministeriet sandsynligvis ikke vil ophæve Radio- og TVNævnets afgørelse, det må erkendes, da de forskellige offentlige organer holder hånden over kollegaerne, uanset om en afgørelse er rigtigt eller ej, for det er jo den danske form for småkorruption i det offentlige system.

23. august 2005

Til Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Angående den midlertidige inddragelse af Radio Holgers sendetilladelse

Det centrale Radio- og TVNævn arbejder under Kulturministeriet, og Kulturministeriet er følgelig ansvarligt for de beslutninger, som nævnet træffer, også når disse beslutninger er af en utilladelig og ulovlig karakter. I overensstemmelse hermed skal undertegnede forlange, at Kulturministeriet er sig sit ansvar bevidst og ophæver den midlertidige inddragelse af Radio Holgers sendetilladelse, der på et klart ulovligt grundlag blev besluttet af Radio- og TVNævnet.

Som det fremgår af vedlagte brev af den 16. august 2005 fra Radio- og TVNævnet, baserer nævnet udelukkende sin midlertidige inddragelse af sendetilladelsen på en overtrædelse af de såkaldte Mediepolitiske Principper, og derved bliver nævnets beslutning ulovlig, idet disse mediepolitiske principper ikke eksisterer i legal forstand.

Der er således ingen lovhjemmel til at begrænse ytringsfriheden i den udstrækning, som er en følge af de mediepolitiske principper, og indførelsen af disse principper er derfor en klar krænkelse af Grundlovens bestemmelser om ytringsfrihed. Det fremgår som bekendt af Grundloven, at folket i udøvelsen af ytringsfriheden kun står til ansvar over for domstolene, mens der intet står om muligheden for en lovlig indskrænkning af ytringsfriheden, foranstaltet af et Radio- og TVNævn.

På denne baggrund må undertegnede øjeblikkeligt forlange Radio- og TVNævnets beslutning om en midlertidig inddragelse af Radio Holgers sendetilladelse ophævet af Kulturministeriet, idet ministeriet som nævnt er ansvarligt for nævnets beslutninger.

Samtidigt skal undertegnede gøre opmærksom på, at undertegnede er bekendt med et utilladeligt forsøg på indblanding i sagen om Radio Holgers sendetilladelse fra en jødisk organisation i Wien, der hedder Wiesenthal-Centeret, og at dette center ved et brev til Kulturministeriet har opfordret til en permanent lukning af Radio Holger. Undertegnede skal i denne forbindelse på det kraftigste fraråde Kulturministeriet at lægge jødiske interesser til grund for en afgørelse, da dette absolut ikke vil gavne jødernes anseelse i Danmark.

Med venlig hilsen

Kaj Vilhelmsen

Formand for Radioforeningen

Den muhamedanske terror

Hele det officielle Danmark er på de fremmedes side, uanset hvor mange overgreb de fremmede begår mod danskerne. Politikere, myndigheder og medier undskylder de fremmedes forbrydelser og forfølger de danskere, der vover at advare om en kommende muhamedansk terror i Danmark. Man vil ikke indse det uholdbare i det multietniske og multikulturelle samfund, for så er man tvunget til at gøre noget alvorligt ved sagen. Det officielle Danmark stikker hovedet i busken og håber, at det hele nok går over, men sådan undgår man ikke terror. Vor statsminister Anders Fogh Rasmussen lader dog som om, at han vil gøre noget for at forhindre en fremtidig muhamedansk terror i Danmark, men intet af det, han gør, vil få den ringeste betydning. Han tager simpelthen ikke sagen alvorligt, ikke før sagesløse danskere i flokkevis springes i stumper og stykker i Københavns S-tog eller Metro. For hvad skulle det hjælpe at nedsætte et udvalg, der skal se på sikkerhedsprocedurer, der skal iværksættes EFTER et bombeattentat. Det forhindrer da ikke bombeattentatet. Og hvad hjælper det at indkalde muhamedanernes imamer for at drøfte sikkerhed med dem, det har man jo også gjort i årevis i England, og hvad hjalp det? Og nu sætter man så sin lid til at forbyde en muhamedansk organisation, Hizb-ut-Tahir og sigte organisationens leder, og hvad i alverden skal det hjælpe? Man forbyder organisationen men lader dens medlemmer blive i Danmark, og hvad har man så opnået? Det er da medlemmerne, der er farlige, og ikke organisationen. Der er åbenbart ingen grænser for naiviteten, og statsminister Anders Fogh Rasmussen har simpelthen ikke noget reelt bud på at forhindre en muhamedansk terror i Danmark, og han lader bare udviklingen gå sin skæve gang. Men de andre danske politikere er heller ikke meget klogere, for hvad er det dog, de foreslår, som forholdsregler mod en fremtidig muhamedansk terror? Jo, de foreslår bl.a., at alle nye indvandrere skal aflægge troskabsed, når de kommer til landet. Dette er jo nærmest komisk, for kommer man med hensigten om at udøve terror, så viger man nok ikke tilbage fra at begå dokumentfalsk. At en troskabsed skulle have nogen som helst betydning for de fremmedes opførsel, det er ren fantasi, og det er en tåbelig fantasi. Når en Venstre-politiker så påstår, at man skal

Man siger, at de muhamedanske indvandrere ikke alle er potentielle terrorister.

Nej, vel, men hvem kan skelne mellem dem, og hvorfor ikke være sikker, hvorfor ikke hjemsende dem alle?

bruge overtrædelsen af en sådan troskabserklæring til at fratage de fremmede et dansk statsborgerskab og få dem sendt ud af landet, så må man spørge, hvorfor er en sådan regel overhovedet nødvendig? Man kan jo allerede med loven i hånd fratage fremmede statsborgerskabet og sende dem hjem, men man gør det jo aldrig. Det er ikke loven, der mangler, det er viljen i regeringen, der mangler. Man kan vedtage aldrig så mange love, men hvis viljen til at håndhæve dem mangler, så er lovene ganske ligegyldige.

De danske politikeres latterlige og helt utilstrækkelige indsats mod terrortruslen er begrundet i to forhold, dels at de ikke VIL indrømme, at det multikulturelle samfund var en katastrofal fejltagelse, for så bliver de nødt til at drage konsekvensen af dette og sende de fremmede hjem, og dels, at de selv tror at være i sikkerhed for en kommende muhamedansk terror. Det er en katastrofal fejlvurdering fra de danske politikeres side. Ganske vist vil de første ofre for terroren naturligvis blive helt almindelige danskere, der er på vej til indkøb eller arbejde, men når terroren begynder vil det skabe et samfundsklima, hvor alle kan blive ofre, også politikerne. Når de danske politikere ikke vil gøre noget virkeligt for at forhindre den muhamedanske terror, så leger de altså også med deres eget liv, men de skal ikke bagefter kunne sige, at de ikke blev advaret i tide. I årevis har vi advaret mod indvandringen af fremmede muhamedanere, og man vil ikke høre på os, men en dag vil man erkende, at vi alligevel havde ret, men så har det unægtelig også kostet mange uskyldige danskere livet, at man ikke lyttede efter os. Man kan hade os nu, fordi vi bestandigt minder offentligheden om den store trussel mod samfundet som de muhamedanske fanatikere udgør, men en dag vil det være tydeligt for enhver, at vi hele tiden havde ret.

Kampen mod ytringsfriheden

De såkaldte demokratiske nordiske lande fører en kompromisløs kamp for at afskaffe den meget omtalte ytringsfrihed, som landenes officielle repræsentanter ved festlige lejligheder påstår at forsvare. Men man skal åbenbart ikke tage dette med ytringsfriheden alvorligt, for forsøger man at bruge ytringsfriheden, så bliver man forfulgt af politikere, myndigheder og medier. Dette kunne man konstatere, da der blev rettet en voldsom pressehetz mod nogle udtalelser i Radio Holger, udtalelser, der blev manipuleret til ukendelighed af medierne. Trods manipulationen stillede Københavns Politi sig straks velvilligt sig til rådighed for den offentlige hetz mod Radio Holger og Kaj Vilhelmsen, og i en feberagtig hast udformede Københavns Politi en sigtelse mod Kaj Vilhelmsen. Og en latterlig sigtelse blev præsenteret for Kaj Vilhelmsen, en meningsløs sigtelse baseret på en løgn præsenteret af løgnagtige politifolk fra Afdeling A på Københavns Politigård. Sigtelsen havde intet reelt indhold, den var alene fremtvunget af den mediehetz, der kørte mod Kaj Vilhelmsen. Medierne ønskede en sigtelse mod Kaj Vilhelmsen, og derfor ønskede politikerne det også og gav beskeden videre til Københavns Politi. Og man kan åbenbart altid regne med Københavns Politi, når man mangler lakajer til at deltage i forfølgelsen af danske patrioter, der tror, at ytringsfriheden skal tages alvorligt. Endnu engang viste Københavns Politi sig som et brutalt redskab til meningsundertrykkelse, og endnu engang har de danske patrioter fået grund til at overveje deres holdning til landets politi. Kan man overhovedet anerkende offentlige organer, der ser det som en af deres vigtigste opgaver at medvirke til at underkue ytringsfriheden? Det er det spørgsmål, som de danske patrioter nu må stille sig selv. Og det er jo ikke helt tilfældigt, at det danske politi så villigt optræder som lakajer for de politiske fremmedvenner og de fremmede, for flere politichefer har allerede tidligere udtrykt den holdning, at dansk politi skal medvirke til de fremmedes integration i det danske samfund. Der findes altså en rådden unational holdning bag det danske politis ynkelige adfærd. Politiets chefer repræsenterer således ikke det bedste i Danmark men udgør en moralsk pøbel, der er parat til at ofre danske patrioter bare for at kunne spille med i politikernes landsforræderiske plan om et multi-

etnisk og multikulturelt Danmark. Under krigen optrådte det danske politi som landsforrædere, og nu gør politiet det igen. Altid er det danske politi på den forkerte side, og dansk politi fortjener kun foragt for dets ivrige lakajvirksomhed. Man må i øvrigt undre sig over, at systemet tror at kunne kvæle sandheden ved hjælp af den berygtede censurparagraf 266b, for ganske vist fører den da til domfældelse af danske patrioter igen og igen, men det eneste systemet får ud af at anvende denne grundlovsstridige paragraf er en dybt grundet foragt for politi og domstole. Ingen har nogensinde ændret mening, blot fordi den pågældende blev dømt efter paragraffen, og ingen har nogensinde ændret adfærd, blot fordi han blev dømt efter paragraffen. Det er komplet latterligt at tro, at paragraf 266b kan holde kritikken af de fremmede tilbage, og anvendelsen af den kompromitterer kun det danske retsvæsen.

Den kendte præst i den svenske Pinsebevægelse Åke Green blev tiltalt for »hetz mod folkegruppe« efter at han havde udtalt sig kritisk mod den homoseksuelle livsstil ud fra biblens ord. Først blev han af Kalmars Tingsret dømt til en måneds fængsel, men han blev kort efter frikendt af Göta Hovret. Og den 9. November tages sagen så op igen af Högsta Domstolen. Retssagen ventes at blive et tilløbsstykke, idet både aktivistiske tilhængere af ytringsfriheden og modstandere af denne ventes at møde frem i stort antal. Ved retssagen i hovrätten i Jönköping var interessen så stor, at mange tilhørere måtte følge den fra et lokale i nærheden, så denne gang overvejer domstolen at leje et større lokale. Loven om hetz mod folkegruppe som tidligere kun omfattede etniske folkegrupper (dog ikke svenskere eller andre hvide europæere) blev forrige år udvidet til også at omfatte personer, der dyrker forskellige seksuelle anormaliteter som sodomi og homoseksualitet. Sagen mod Åke Green anses af mange for at være et symbolsk tilfælde af meningsundertrykkelse, og et eksempel på, hvordan den svenske regering forsøger at knuse al politisk opposition og komme den indflydelsesrige homolobby og dens frontorganisation RFSL i møde. (Cit. efter Nationaldemokraterne)

Den homogene nationalstat

I den offentlige debat fremstilles det ofte som om, at den homogene nationalstat er et fortidigt fænomen, men det er slet ikke tilfældet. Den homogene nationalstat rummer så mange positive træk og er så nødvendig for folkeslagenes liv, at den også i fremtiden vil blive det endelige mål for de nationale og folkelige kræfter. Kun den homogene nationalstat formår således at skabe rammen om et fredeligt og rigt samfund, idet denne stat gennem den folkelige enhed er sikret det samarbejde og den samfundssolidaritet, der er en forudsætning for skabelsen af et sådant samfund. Der er intet samarbejde og ingen solidaritet i en stat, hvor befolkningen består af vidt forskellige etniske, religiøse og kulturelle grupper, som intet har til fælles udover det banale, at de opholder sig i samme geografiske område.

Når de dominerende medier, eksperterne og samfundsdebattørerne hævder, at den homogene nationalstat blot repræsenterer et tilbagelagt historisk stadium, så er der mere tale om en ønskedrøm end om en realitet. For historiens hjul ruller bestandigt videre, og hvad der er umuligt i dag er muligt i morgen. Kommunismens fald i Østeuropa har klart vist, at intet er umuligt, og at skjulte folkelige kræfter kan få selv veletablerede regimer og systemer til at styrte i grus, så nye eller gamle samfundssystemer kan (gen)opstå af ruinerne. I årtier har de herskende politiske kredse i Vesteuropa lagt nationalstaten for had, men en dag er politikerne og deres flokke af mediefolk og eksperter væk, og folket står ene og frit tilbage, og så vil folket endnu engang vælge nationalstaten og kassere dét multietniske og multikulturelle kaos, der i dag går under navnet "et samfund", skønt det intet samfund er, da et samfund netop forudsætter noget fælles. Den homogene nationalstats styrke er, at grundlaget for staten er den fælles etniske afstamning, den fælles kultur og den fælles religion; fællesskabet hviler således på virkelige samfundsmæssige realiteter og ikke bare på et stykke papir kaldet forfatningen, der er det postulerede fælles grundlag for alle indvandrersamfund. Men man kan ikke leve sammen i fred og fordragelighed, hvis man kun har et stykke papir tilfælles, og al erfaring bekræfter dette selvfølgelig forhold. I de herskende kredse påstår man alligevel, at den multietniske og multi-

kulturelle stat kan eksistere som rammen om lykkelige og velhavende samfund, men intet tyder på det. Det er tværtimod almindeligt for sådanne stater, at de er karakteriseret af en afgrundsdyb fattigdom for visse etniske gruppers vedkommende og en uhyggelig stor kriminalitet. Dertil kommer bestandige opgør mellem etniske og religiøse grupper, der ikke kan leve sammen, fordi de simpelthen ikke har fælles værdier eller levemåde. Man ser da også bestandigt større og større problemer i alle de nationalstater, der gennem indvandringen er under forvandling til indvandrersamfund; kaos og fattigdom breder sig og kriminaliteten bliver uhyggelig i sit omfang. Den homogene nationalstat er i modsætning hertil den optimale organisering af folkeslagenes liv, da det nationale, kulturelle og religiøse fællesskab mellem borgerne skaber en samfundsmæssig solidaritet og en meningsfuld sammenhæng i det hele. Man hævder nu fra de herskende kredses side, at nationalstaten ikke kan reetableres i Vesteuropa, men dette er selvfølgelig fejlagtigt, for når de fremmede fra den tredje verden kan rejse til Vesteuropa og bosætte sig, så kan de samme fremmede naturligvis også rejse tilbage til deres hjemlande. Der er intet forkert, unaturligt eller umuligt i en repatriering af de fremmede, skønt medierne og de såkaldte eksperter hævder det. At en repatriering ikke kan iværksættes udelukkende på et frivilligt grundlag er samtidigt indlysende, men det er dog ikke en gyldig indvending mod repatrieringens iværksættelse, da alle samfundsreformer jo principielt gennemføres ved tvang over for grupper, der ingen interesse har for reformerne. I denne forbindelse er det vigtigt at gøre sig klart, at repatrieringen ikke gennemføres for de fremmedes skyld men for europæernes egen skyld, og de fremmedes holdning til repatrieringen derfor i egentlig forstand er irrelevant. Repatrieringen har været lagt for had i offentligheden, idet man har påpeget, at der her var tale om en form for "etnisk udrensning". Dette følelsesladede udtryk er opstået i forbindelse med begivenhederne i Eks-Jugoslavien, men fjerner man følellespornografien fra diskussionen, så må det konstateres, at der ikke er noget galt i at tilstræbe etnisk enhed.

Fortsættes side 9

Den homogene nationalstat

Det er tværtimod en meget positiv bestræbelse, da den fører til fredelige samfund, og det er netop alle de steder, hvor der ikke er etnisk enhed, at der eksisterer vold og uro. Og den homogene nationalstat er allerede i sin definition en stat med etnisk enhed, og derfor er vejen til den homogene nationalstat da også repatrieringen af de fremmede. Mærkeligt nok har man også i den offentlige debat undertiden kaldt den homogene nationalstat for en apartheid-stat med et andet belastet udtryk, og dette skønt den homogene nationalstat netop er det modsatte. For hvilken mening ville der være i at indføre apartheid i en stat, hvor der kun lever eet folk? Det var jo netop tilstedeværelsen af mange forskellige stridende folkeslag i Sydafrika, der førte til indførelsen af apartheid. Men er den homogene nationalstat genopstået, så har man ingen problemer med stridende folkegrupper, for alle indbyggere tilhører det samme folk, den samme kultur og den samme religion. Det er også en underlig forestilling hos mange samfundsdebattører, at en repatriering og en efterfølgende reetablering af den homogene nationalstat skulle behøve det såkaldte verdenssamfunds sanktion, men dette er en fuldstændig misforståelse. Ethvert folk er suverænt i eget land, og al indblanding i andre landes indre anliggender er en forbrydelse, der ofte fører over i krise og krig. Det er ikke varetagelsen af nationale interesser, der fremkalder krise og krige, det er indblandingen i andre landes indre forhold, for en sådan indblanding er altid helt uacceptabel og krænker folkeslagenes frihed. Intet folk bør lade sig undertrykke af folkene i FN, EU eller andre internationale organisationer, for disse folk fra de internationale organisationer er bare velbetalte parasitter, der sidder på nakken af folkeslagene, og de repræsenterer kun dem selv. Bestemmer et folk sig til at (gen)oprette den homogene nationalstat, så har ingen ret til at blande sig i det.

Intet bør således stå i vejen for reetableringen af den homogene nationalstat i Vesteuropa, men skønt mange alligevel vil stille sig i vejen, så vil den homogene nationalstat sejre, ikke bare fordi den var det oprindelige grundlag for organiseringen af Vesteuropa, men især fordi det er den eneste statsform, der kan tilbyde sine borgere et godt og anstændigt liv. Det multietniske og multikul-

turelle samfund er kun kaos, råddenskab og fattigdom, og der må gøres op med denne uhyggelige samfundsform, og ud af dette opgør skal den homogene nationalstat genopstå.

En uhellig alliance

De vantro fremmede fra de hedenske samfund er på vej ind i en uhellig alliance, der er vendt mod de kristne europæiske patrioter. Denne alliance kommer ikke overraskende, for de fremmede hedninge har længe støttet hinanden. Medierne bekendtgjorde alliancen på følgende måde den 30. August: »Kendte politikere i muslimsk-jødisk netværk. Politikere med muslimsk eller jødisk baggrund samles i internationalt netværk for at bekæmpe islamofobi og antisemitisme. Politikeres aktive modstand mod overgreb på muslimer og jøder vil få indflydelse på holdningen i befolkningerne. Det er filosofien bag et nyt netværk "The Political Council for Coexistence", som er ved at samle politikere verden over, der har muslimsk eller jødisk baggrund. Netværket, der også har deltagelse af danske politikere, vil bekæmpe "den stigende islamofobi og antisemitisme" i verden. Allerede nu har parlamentsmedlemmer fra 17 lande – fra Sydafrika over Jordan, Israel og op til Holland og Danmark – meldt sig til netværket. Blandt dem også de to muslimske medlemmer af det danske folketing, Naser Khader (R) og Kamal Qureshi (SF). Netværket har ikke kunnet rekruttere danske folketingspolitikere med jødisk baggrund, dem er der nemlig i øjeblikket ingen af. Men Finn Rudaizsky, der tidligere på året forlod Københavns Borgerrepræsentation, er tilknyttet netværket som associeret medlem.« Det er på sin vis i orden, at de fremmede hedninge søger sammen, for så er der jo ikke længere tvivl om de forskellige gruppers stilling i forhold til hinanden; jøder og muhamedanere mod de kristne europæere, det lader sig høre, for det er set før, og de kristne europæere har hele historien igennem været tvunget til at kæmpe mod de fremmede hedninge for at bevare den kristne civilisation. En ny kamp for civilisationen er forestående.

Nyheder

Muslimske kvinder skal frigøre sig fra deres nuværende kønsrollemønstre, for ellers lander tusindvis af indvandrerfamilier i en ny underklasse, og flere vil tage afstand fra danske normer og værdier, advarer en ekspert i befolkningsudvikling. Det nuværende kønsrollemønster i indvandrerfamilier fra ikke-vestlige lande er en af de største barrierer for integration, og derfor er der brug for et muslimsk kvindeoprør, siger professor i demografi, Poul Chr. Matthiessen, der er konsulent i befolkningsspørgsmål for Danmarks Statistik. Han opfordrer muslimske kvinder til at tage et opgør med de mænd, der vil fastholde dem i rollen som hjemmegående husmødre og børnepassere uden kontakt med arbejdsmarkedet og det danske samfund. Og så kunne man spørge professoren i demografi, om det dog er bedre, at danskerne er underklasse end at de fremmede er? Kan vi som danskere virkelig være interesseret i det? Og man kunne jo også spørge den kloge professor, om han virkelig tror, at indvandrerkvinderne kan gøre oprør mod deres mænd. Vil de ikke bare få pryg? Det var langt bedre, om professoren forlangte de fremmede hjemsendt.

Langt flere indvandrere end danskere modtager overførselsindkomster. Det drejer sig om 25 procent af danskerne, mens det for eksempel for irakere og somalieres vedkommende er over 70 procent, der forsørges af det offentlige, viser en ny undersøgelse fra Beskæftigelsesministeriet.

Storbritanniens indenrigsminister, Charles Clarke, har nu offentliggjort en liste over såkaldt "uacceptabel adfærd" som en del af regeringens bekæmpelse af den voldsomme islamiske ekstremisme. Det sker efter sidste måneds muhamedanske bombeangreb mod mål i London, hvor over 50 personer blev dræbt. - Den terrortrussel, som Storbritannien står over for, er fortsat reel og markant, og det er rigtigt, at regeringen og myndighederne gør mest muligt for imødegå truslen, hedder det i en erklæring fra Charles Clarke.

De amerikanske immigrationsmyndigheder vil hjemsende 1.000 medlemmer af gadebander til Mexico, El Salvador, Honduras og Guatemala. Det sker i kampen mod den voldelige hærgen, der har skabt frygt over en bred kam i de amerikanske storbyer og i Midtvestens landdistrikter.

Ifølge det amerikanske justitsministerium opererer omkring 30.000 gadebander med mere end 800.000 medlemmer i USA. Mange af bandemedlemmerne er af latinamerikansk oprindelse. »Bandernes medlemstal stiger, og de udvider deres rekruttering og deres kriminelle aktiviteter selv ude på landet i Midtvesten«, siger Michael Keegan fra immigrations- og toldmyndighederne (ICE) under det amerikanske ministerium for intern sikkerhed. 120 bandemedlemmer er allerede deporteret. Flere hundrede anholdte vil blive retsforfulgt og komme til at afsonse fængselsstraf, før de hjemsendes til deres respektive oprindelseslande.

Ritzau meddeler, at den højrekristne republikaner Pat Robertson har skabt furore med en opfordring til, at USA gør kort proces med Venezuelas præsident, Hugo Chavez, og myrder ham. Prædikanten Robertson sagde på et af sine landsdækkende tv-shows, at Chavez fra sit olierige Venezuela vil kunne skade USA så meget, at det vil være meget billigere for USA at være konsekvent. »Hvis han tror, at vi forsøger at myrde ham, så mener jeg, at vi virkelig skulle gøre alvor af det og få det gjort. Det er meget billigere, end at starte en krig. Og jeg tror ikke, at nogen af olieleverancerne vil stoppe«, siger han. Venezuelas regering er rasende og kræver, at den amerikanske regering reagerer. Det ejendommelige er imidlertid, at det har vakt så megen opmærksomhed, for realiteten er jo, at den amerikanske regering ofte har ladet folk myrde, nogle gange med god grund og andre gange helt uden grund. Der er altså tale om rent hykleri, når man bliver ophidset over Robertsons forslag, og især er det et udtryk for et latterligt hykleri, når også USA's officielle talsmand taler forarget om sagen. Allerede i 1945 oprettede den amerikanske regering mordpatuljer, der opererede i det besatte Tyskland, og siden dengang har den amerikanske regering utallige gange ladet folk dræbe, hvis de var ubehagelige for USA. Det kan man ikke undre sig over, for USA er en stormagt med en stormagts magtpolitik, men man kan undre sig over den amerikanske regerings bestandige trang til at fremstå som moralsk ren, når dog alle må vide, at det er en beskidt håndtering at lede en stormagt.

Vi vil hermed opfordre alle danskere til at gå ind i kampen mod indvandringen, ikke for vores skyld men for jeres egen og for jeres efterkommeres skyld, for hvilken tilværelse tror I egentligt, at I og jeres efterkommere kan få, hvis den nuværende udvikling bare fortsætter. I og jeres efterkommere vil få den samme tilværelse som de kristne mindretal i den arabiske verden nu har, og det er ikke en tilværelse, der er værd at leve. I vil blive forsvarsløse ofre for vold, voldtægt, røveri og afpresning af enhver art, og I vil ingen hjælp få, men må underkaste jer de mange fremmede betingelsesløst. Det er, hvad vi danskere har i vente, hvis vi ikke forsvarer os; først kommer terroren, hvor mange, mange danskere omkommer på den mest brutale måde, og så stiller de fremmede deres krav om en fuldstændig ændring af det danske samfund og truer med mere vold, hvis man ikke går ind på deres betingelser. Der er kun een vej ud af dette, og det er et beslutsomt selvforsvar, for I skal ikke vente jer nogen hjælp af de danske politikere og myndigheder, de ofrer hellere danskerne end de griber ind over for de fremmede. Politikerne, myndighederne og medierne forråder os, og dette må få konsekvenser for vor fremtidige holdning til systemet.

Stille accept af terror

Begivenhederne efter den blodige muhamedanske terror i London har endnu engang gjort det helt klart, at europæerne ikke kan vente nogen form for modaktion mod den muhamedanske terrorisme fra de vestlige regeringers side. Også den engelske regering indskrænker sig til en banal kriminalefterforskning i stedet for det hårde slag mod de fremmedes terrororganisationer, som man med rette kunne vente efter den rædselsfulde bombeterror, der sprængte intetanende tog- og buspassager i småstykker eller brændte dem til kul i undergrundsbanens snævre rør. I medierne fremstilles det som en sejr for englænderne, at det normale samfundsliv nu er genoptaget, og at der intet modangreb er kommet mod den muhamedanske terrorisme i England, men det er ikke en sejr, det er et ynkeligt nederlag, der er en skændsel for England og det engelske folk, for terrorangrebet burde have været hævnnet. For når man accepterer terror uden nogen modaktion, så kommer der mere af den.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.dk